

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010162
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3614010162.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

W. F.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom R., J. K. XXX/X, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/114/2014 zo dňa 22. septembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný odsudzuje pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. h/, l/, 37 písm. m/, 38 ods. 3 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. F. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., pretože v dobe od 31.03.2014 do 12.04.2014 bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom, ktorý trest mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/5/2008 zo dňa 18.06.2008, právoplatným dňa 18.11.2008 v spojení s uznesením Okresného súdu Martin, sp.zn. 13PP/6/2009, zo dňa 26.02.2013, právoplatným dňa 26.02.2013 a uznesením Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/5/2008 zo dňa 25.03.2014, právoplatného dňa 25.03.2014, a to napriek tomu, že dňa 31.03.2014 v Partizánskom osobne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby Ilava s nástupom ihneď, najneskôr do 7 dní od prevzatia výzvy, do výkonu trestu bol dodaný až dňa 12.04.2014 príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Hlohovec.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, 37 písm. m/, 38 ods. 2 Tr.zák. na trest odňatia slobody na 5 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. Z dvoch písomných podaní obhajcu vyplýva, že odvolanie smeruje proti výroku o treste. Z podrobných dôvodov vyplynulo, že sa obhajca domáha priznania poľahčujúcej okolnosti obžalovanému aj podľa § 36 písm. h/ Tr.zák. Teda, že obžalovaný spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých rodinných pomerov, ktoré si sám nezavinil. Táto poľahčujúca okolnosť vyplýva z toho, že obžalovaný sa v dobe, keď mal nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, staral o svojho starého otca, ktorý je bezvládny a vážne chorý. Obhajca taktiež uviedol, že obžalovaný v iných predchádzajúcich prípadoch nariadený trest odňatia slobody vždy riadne nastúpil. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušiť v potrebnom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. navrhol vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť, pretože podmienky pre priznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti splnené neboli.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K vytýkanej chybe v odvolaní obžalovaného, týkajúcej sa výroku o treste, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Súd prvého stupňa správne rozhodol, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr.zák., pretože tento sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Naproti tomu súd prvého stupňa taktiež v súlade s ustanovením § 37 písm. m/ Tr.zák. rozhodol o prirážajúcej okolnosti v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený.

Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa pokiaľ nevyhovel návrhu obhajcu na priznanie ďalšej poľahčujúcej okolnosti aj podľa § 36 písm. h/ Tr.zák., spočívajúcej v spáchaní trestného činu pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. V tomto smere síce správne dospel k záveru, že obžalovaný sa osobne staral o svojho starého otca S. F.. Túto starostlivosť však ako vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť neuznal, pretože obžalovaný nebol jedinou osobou, ktorá starostlivosť zabezpečovala, pričom obžalovaný sa vystavil tiesni tým, že včas neinformoval svoju rodinu o svojej povinnosti nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, a preto ide o tieseň subjektívne zavinenú práve obžalovaným. Bolo by však v rozpore so zásadou humánosti ukladania trestov, ak by sa nevyhodnotila okolnosť, že sa páchatel trestného činu, ktorý má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody, stará v tej dobe o svojho ťažko chorého starého otca, pričom bolo preukázané, že k tomuto má veľmi dobrý vzťah. Tu nie je potom zvlášť rozhodujúce, či aj niekto iný mohol poskytovať starostlivosť a či obžalovaný svojej rodine oznámil svoju povinnosť nastúpiť výkon trestu odňatia slobody. Tu nejde o posudzovanie trestnej zodpovednosti obžalovaného, ale o to, či tento subjektívne pociťoval vnútornú potrebu starostlivosti o osobu, ktorú má zrejme rád a ktorá osoba vzhľadom na svoj mimoriadne

zlý zdravotný stav, celodennú starostlivosť (umývanie, stravovanie, obliekanie) potrebovala. Pohnútkou nenastúpenia bola potrebná pomoc blízkej osobe, čo obžalovaný uprednostnil pred splnením povinností vyplývajúcej z právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia.

Napokon pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti svedčí aj to, že obžalovaný sa snažil predtým legálnym spôsobom odložiť nástup výkonu trestu odňatia slobody na základe žiadosti zaslanej súdu. Súd však pre nesplnenie podmienok uvedených v § 410 ods. 1 Tr.por. (trest odňatia slobody prevyšujúci 1 rok) tejto žiadosti nevyhovel.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr.por. výrok o treste odňatia slobody a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám rozhodol o uložení miernejšieho trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov. Pri rozhodovaní o treste obžalovanému priznal aj vyššie uvedenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr.zák., čím došlo k prevahe pomeru poľahčujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. potom došlo k zníženiu trestnej sadzby uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona (zníženie hornej hranice sadzby o 1/3).

Výrok o nepodmienečnosti uloženého trestu odňatia slobody, ako aj výrok o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vyplýva z predchádzajúcej súdnej trestnosti obžalovaného, vrátane vykonania nepodmienečných trestov odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.